

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ◊ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מנודין ומצורעין מה הן בתספורת?											^	◊	טו.	
מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס.	תא שמע:										■	!	◊	טו.
מנודה שמת - בית דין סוקלין את ארונו											■		◊	טו.
לא שיעמידו עליו גל אבנים כגלו של עכן, אלא: בית דין שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו. ללמדך שכל המתנדה ומת בנידויו בית דין סוקלין את ארונו.	רבי יהודה:										■		◊	טו.
אבל חייב בעטיפת הראש, מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כ"ד) ולא תעטה על שפם - מכלל דכולי עלמא מיחייבי.												■	◊	טו.
מנודה מהו בעטיפת הראש?												^	◊	טו.
והן מתעטפין ויושבין כמנודין וכאבלים עד שירחמו עליהם מן השמים.	רב יוסף: תא שמע:										■	!	◊	טו.
דלמא מנודה לשמים שאני, דחמיר.	אמר ליה אבוי:											⚡	◊	טו.
מצורע מהו בעטיפת הראש?												^	◊	טו.
(ויקרא י"ג) ועל שפם יעטה - מכלל שחייב בעטיפת הראש, שמע מינה.	תא שמע:										■	!	◊	טו.
אבל אסור להניח תפילין, מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כ"ד) פארך חבוש עליך - מכלל דכולי עלמא אסור.													■	◊
מנודה מהו בתפילין?												^	◊	טו.
תיקו.												!	◊	טו.
מצורע מהו בתפילין?												^	◊	טו.
(ויקרא י"ג) והצורע - לרבות כהן גדול, בגדיו יהיו פרמים - שיהו מקורעים, (ויקרא י"ג) וראשו יהיה פרוע - אין פריעה אלא גידול שער, דברי רבי אליעזר.	תא שמע: [רבי אליעזר]										■	!	◊	טו.
נאמרה הוייה בראש ונאמרה הוייה בבגד, מה הוייה - האמורה בבגד - דבר שחוזן מגופו, אף הוייה בראש - דבר שחוזן מגופו. מאי לאו - אתפילין?	רבי עקיבא:										■	!	◊	טו.
לא, אכומתא וסודרא.	רב פפא:											⚡	◊	טו.
אבל אסור בשאילת שלום, דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כ"ד) האנק דם													■	◊
מנודה מהו בשאילת שלום?												^	◊	טו.
ובשאילת שלום שבין אדם לחבירו כבני אדם הנוזפין למקום.	רב יוסף: תא שמע:										■	!	◊	טו.
דלמא מנודה לשמים שאני, דחמיר.	אמר ליה אבוי:											⚡	◊	טו.
מצורע מהו בשאילת שלום?												^	◊	טו.
ועל שפם יעטה - שיהו שפתותיו מדובקות זו בזו, שיהא כמנודה וכאבל, ואסור בשאילת שלום, שמע מינה.	תא שמע:										■	!	◊	טו.
וניפשוט מינה למנודה												⚡	◊	טו.
מי קתני שאסור? שיהא כמנודה וכאבל קתני - במילי אחרנייתא, ואסור נמי בשאילת שלום.	רב אחא בר פנחס משמיה דרב יוסף:											!		טו.
אבל אסור בדברי תורה, מדקאמר רחמנא ליחזקאל דם.													■	◊
מנודה מהו בדברי תורה?												^	◊	טו.
מנודה - שונה ושונין לו, נשכר ונשכרין לו. מוחרם - לא שונה ולא שונין לו, לא נשכר ולא נשכרין לו, אבל שונה הוא לעצמו שלא יפסיק את למודו. ועושה לו חנות קטנה בשביל פרנסתו.	רב יוסף, תא שמע:										■	!	◊	טו.
זבוגי מיא בפקתא דערבות.	ואמר רב:										■	!		טו.
שמע מינה.												!	◊	טו.
מצורע מהו בדברי תורה?												^	◊	טו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
תא שמע: (דברים ה') והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב, מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיעה - מכאן אמרו: הזבין והמצורעין וכו' ובעלי קרית לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולשנות במדרש ובתלמוד, בהלכות ובאגדות, ובעלי קריין אסורין, שמע מינה.															טו.
אבל אסור בתכבוסת, דכתיב (שמואל ב' י"ד) וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת.															טו.
מנודין ומצורעין מה הן בתכבוסת?															טו.
מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס.	תא שמע:														טו.
שמע מינה.															טו.
אבל חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן (ויקרא י') לא תפרמו - מכלל דכולי עלמא מיחייבי.															טו.
מנודה מהו בקריעה?															טו.
תיקו.															טו.
מצורע מהו בקריעה?															טו.
(ויקרא י"ג) בגדיו יהיו פרמים - שיהו מקורעין, שמע מינה.	תא שמע:														טו.
אבל חייב בכפיית המטה															טו.
דמות דיוקני נתתי בהן, ובעונותיהם הפכתיה - כפו מטותיהן עליה.	דתני בר קפרא:														טו.
מנודה ומצורע מה הן בכפיית המטה?															טו.
תיקו.															טו.
אבל אסור בעשיית מלאכה, דכתיב (עמוס ח') והפכתי חגיכם לאבל מה חג אסור במלאכה - אף אבל אסור במלאכה.															טו.
מנודה מהו בעשיית מלאכה?															טו.
כשאמרו אסור בעשיית מלאכה - לא אמרו אלא ביום, אבל בלילה מותר. וכן אתה מוצא במנודה ובאבל.	רב יוסף, תא שמע:														טו.
מאי לאו - אכולהו?															טו.
לא, אשאר.															טו.
מנודה שונה ושונין לו, נשכר ונשכרין לו.	תא שמע:														טו.
שמע מינה.															טו.
מצורע מהו בעשיית מלאכה?															טו.
תיקו.															טו.
אבל אסור ברחיצה, דכתיב (שמואל ב' י"ד) ואל תסוכי שמן, ורחיצה בכלל סיכה.															טו.
מנודה מהו ברחיצה?															טו.
כשאמרו אסור ברחיצה - לא אמרו אלא כל גופו, אבל פניו ידיו ורגליו - מותר. וכן אתה מוצא במנודה ובאבל.	רב יוסף, תא שמע:														טו.
מאי לאו אכולהו?															טו.
לא, אשאר.															טו.
מצורע מהו ברחיצה?															טו.
תיקו.															טו.
אבל אסור בנעילת הסנדל, מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כ"ד) ונעליך תשים ברגליך - מכלל דכולי עלמא אסור.															טו.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
מנודה מהו בנעילת הסנדל?											^	◊	טו:					
כשאמרו אסור בנעילת הסנדל - לא אמרו אלא בעיר, אבל בדרך - מותר. הא כיצד? יצא לדרך - נועל, נכנס לעיר - חולץ, וכן אתה מוצא במנודה ובאבל.	רב יוסף, תא שמע:										!	■	◊	טו:				
מאי לא אכולהו?											!			טו:				
לא, אשאר.											ז		◊	טו:				
מצורע מהו בנעילת הסנדל?												^	◊	טו:				
תיקו.											!		◊	טו:				
אבל אסור בתשמיש המטה, דכתיב (שמואל ב' י"ב) וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה - מכלל דמעיקרא אסור.													■	◊	טו:			
מנודה מהו בתשמיש המטה?													^	◊	טו:			
כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו, ושימשו מטותיהן.	רב יוסף, תא שמע:												!	■	◊	טו:		
ודלמא מנודה לשמים שאני, דקיל?	אמר ליה אביו:												ז		◊	טו:		
קיל? והא אמרת חמיך													ז		◊	טו:		
ספוקי מספקא ליה, זיל הכא - קמדחי ליה, וזיל הכא - קמדחי ליה.													!		◊	טו:		
מצורע מהו בתשמיש המטה?														^	◊	טו:		
(ויקרא י"ד) וישב מחוץ לאהל - שיהא כמנודה וכאבל, ואסור בתשמיש המטה. ואין אהל אלא אשתו, שנאמר (דברים ה') לך אמר להם שובו לכם לאהליכם - שמע מינה.	תא שמע, דתניא:													!	■	◊	טו:	
וניפשוט נמי למנודה														ז		◊	טו:	
מי קתני שאסור? שיהא כמנודה וכאבל - במילי אחרנייתא, ואסור נמי בתשמיש המטה.	רב הונא בריה דרב פנחס משמיה דרב יוסף:													!		◊	טו:	
אבל אינו משלח קרבנותיו															■	◊	טו:	
שלמים - בזמן שהוא שלם, ולא בזמן שהוא אונן.	דתניא, רבי שמעון:														■	■	◊	טו:
מנודה מהו שישלח קרבנותיו?															^	◊	טו:	
כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו, ושלחו קרבנותיהן.	רב יוסף, תא שמע:														!	■	◊	טו:
ודלמא מנודה לשמים שאני, דקיל?	אמר ליה אביו:														ז		◊	טו:
קיל? והאמרת חמיך															ז		◊	טו:
ספוקי מספקא ליה, ומדחי ליה.															!		◊	טו:
מצורע מהו שישלח קרבנותיו?																^	◊	טו:
(יחזקאל מ"ד) ואחרי טהרתו - אחר פרישתו מן המת, שבעת ימים יספרו לו - אלו שבעת ימי ספירו, (יחזקאל מ"ד) וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו זו עשירית האיפה שלו, דברי רבי יהודה.	תא שמע, דתניא: [רבי יהודה]														!	■	◊	טו: